कृतप्रतिश्रवे राज्ञि विहारकृतये पुनः ।
प्रहर्षोत्फुल्लनयना कृत्यादेवी तिरोदधे ॥१४६॥
अथ कृत्याश्रमं कृत्वा विहारं वसुधाधिपः ।
तत्रैव क्षीणतमसं कृत्यादेवीमनन्दयत् ॥१४७॥
विधाय सोऽश्मप्रासादं नन्दिक्षेत्रे क्षमापतिः ।
भूतेशाय समं कोषैः पूजां रत्नमयीं ददौ ॥१४८॥
चीरमोचनतीर्थान्तर्गणरात्रं तपस्यता ।
ब्रह्मासननिविष्टेन ध्याननिष्यन्दमूर्तिना ॥१४९॥
राज्ञा कनकवाहिन्याः सुचिरात् पुण्यकर्मणा ।
नन्दीशस्पर्शनोत्कण्ठा तेनानीयत कुण्ठतां ॥१५०॥
ह्लादोदयान् नृत्यगीतक्षणे नर्तितुमुत्थितं ।
प्रददौ ज्येष्ठरुद्राय स्वावरोधवधूशतं ॥१५१॥
भुक्त्वैश्वर्यं स पर्यन्ते प्रतिष्ठंश्चीरमोचनं ।
पत्न्या समं ययौ राज्ञा सायुज्यं गिरिजापतेः ॥१५२॥
अथाशोककुलोत्पन्नो यद्वान्याभिजनोद्भवः ।
भूमिं दामोदरो नाम जुगोप जगतीपतिः ॥१५३॥
ऋद्ध्या जाज्वलितस्योच्चैर्माहेश्वरशिखामणेः ।
अद्यापि श्रूयते यस्य प्रभावो भुवनाद्भुतः ॥१५४॥
हरप्रसादमात्रेण सच्चरित्रानुरागिणा ।